KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 645/75

af 13. marts 1975

om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportafgifter for landbrugsprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1707/73 [2], særlig artikel 17, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning nr. 162/66/EØF af 27. oktober 1966 om samhandelen med fedtstoffer mellem Fællesskabet og Grækenland [3],

under henvisning til Rådets forordning nr. 120/67/EØF af 13. juni 1967 om den fælles markedsordning for korn [4], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 85/75 [5], særlig artikel 12, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning nr. 171/67/EØF af 27. juni 1967 om de for udførselen af olivenolie gælde nde restitutioner og afgifter [6], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2429/72 [7], særlig artikel 11,

under henvisning til Rådets forordning nr. 359/67/EØF af 25. juli 1967 om den fælles markedsordning for ris [8], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 476/75 [9], særlig artikel 10, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om den fælles markedsordning for sukker [10], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2476/74 [11], særlig artikel 11, stk. 2, og artikel 16, stk. 4 og 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68 af 28. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter [12], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 662/74 [13],

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 865/68 af 28. juni 1968 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager [14], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2429/72 [15],

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1968/73 af 19. juli 1973 om fastsættelse af de almindelig regler, der skal anvendes på korn i tilfælde af forstyrrelser [16], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 86/75 [17], særlig artikel 4, stk. 1,

under henvinsing til Rådets forordning (EØF) nr. 2737/73 af 8. oktober 1973 om fastsættelse af de almindelige regler, der skal anvendes på ris i tilfælde af forstyrrelser [18], ændret ved forordning (EØF) nr. 477/75 [19], særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1132/74 af 29. april 1974 om produktionsrestitutioner inden for korn- og rissektoren [20], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3113/74 [21], særlig artikel 9, litra a),

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1603/74 af 25. juni 1974 vedrørende opkrævning af en eksportafgift for visse sukkerprodukter fremstillet af korn, ris og mælk i tilfælde af forsyningsvanskeligheder med hensyn til sukker [22], særlig artikel 1, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2980/74 af 26. november 1974 vedrørende opkrævning af en eksportafgift for visse produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager med tilsætning af sukker i tilfælde af forsyningsvanskeligheder med hensyn til sukker [23], særlig artikel 1, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Der er blevet indført eksportafgifter, herefter benævnt afgifter, i visse sektorer inden for landbruget; erfaringen viser, at det er nødvendigt at indføre fælles gennemførelsesbestemmelser for disse afgifter;

---

[1] EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.
[2] EFT nr. L 175 af 29. 6. 1973, s. 5.
[3] EFT nr. 197 af 29. 10. 1966, s. 3393/66.
[4] EFT nr. 117 af 19. 6. 1967, s. 2269/67.
[5] EFT nr. L 11 af 16. 1. 1975, s. 1.
[6] EFT nr. 130 af 28. 6. 1967, s. 2600/67.
[7] EFT nr. L 264 af 23. 11. 1972, s. 1.
[8] EFT nr. 174 af 31. 7. 1967, s. 1.
[9] EFT nr. L 52 af 28. 2. 1975, s. 31.
[10] EFT nr. 308 af 18. 12. 1967, s. 1.
[11] EFT nr. L 264 af 1. 10. 1974, s. 70.
[12] EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.
[13] EFT nr. L 85 af 29. 3. 1974, s. 51.
[14] EFT nr. L 153 af 1. 7. 1968, s. 8.
[15] EFT nr. L 264 af 23. 11. 1972, s. 1.
[16] EFT nr. L 201 af 21. 7. 1973, s. 10.
[17] EFT nr. L 11 af 16. 1. 1975, s. 2.
[18] EFT nr. L 282 af 9. 10. 1973, s. 13.
[19] EFT nr. L 52 af 28. 2. 1975, s. 33.
[20] EFT nr. L 128 af 10. 5. 1974, s. 24.
[21] EFT nr. L 332 af 12. 12. 1974, s. 1.
[22] EFT nr. L 172 af 27. 6. 1974, s. 9.
[23] EFT nr. L 318 af 28. 11. 1974, s. 2.

der bør ikke anvendes afgift på udførsler, der foretages i henhold til en licens, der indeholder en restitution, der er forudfastsat eller fastlagt inden for rammerne af en licitaton ;

visse udførsler er uden økonomisk betydning eller vedrører meget små mængder ; sådanne udførsler berettiger ikke anvendelsen af en afgift ;

både den dato, der skal tages i betragtning ved bestemmelsen af eksportafgiftsatsen, og den medlemsstat, der skal inddrive afgiften, bør fastsættes ;

såfremt de pågældende produkter forlader Fællesskabets område under transporten fra et sted til et andet inden for Fællesskabet, bør der fastsættes passende bestemmelser med henblik på inddrivning af afgiften i det tilfælde, hvor de pågældende produkter ikke genindføres i Fællesskabet ; med henblik herpå bør de bestemmelser anvendes, der er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1279/71 af 17. juni 1971 om brugen af fællesskabsforsendelsesdokumenter ved gennemførelsen af bestemmelser i forbindelse med udførselen af visse varer (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3227/74 (2) ;

inden datoen for pålæggelsen af afgiften har man kunnet ansøge om eller få udstedt eksportlicenser, der ikke indeholdt forudfastsættelse af restitutionen ; af rimelighedshensyn bør det fastsættes, at ansøgningerne om licens kan tilbagekaldes, og at licenserne kan annulleres på anmodning af den interesserede part ; sikkerhedsstillelsen frigives i så fald ;

eksportafgiften anvendes ikke på forædlingsprodukter, der fås ved anvendelse af ordningen om aktiv forædling, der er fastsat i Rådets direktiv 69/73/EØF af 4. marts 1969 om harmonisering af lovgivningen om aktiv forædling (3), senest ændret ved tiltrædelsesakten (4) ; økonomiske hensyn berettiger at der åbnes mulighed for at forarbejde en vare under toldkontrol, når der ikke gælder nogen importbelastning for varen, for at undgå at varen pålægges en afgift, når den udføres i form af et forædlingsprodukt ; den fremgangsmåde, der skal anvendes for at ændre ovennævnte direktiv, medfører, at dets anvendelsesområde ikke med kort frist kan udvides ; derfor bør der allerede nu findes en midlertidig løsning, således at den nuværende situation ophører ;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra alle de berørte forvaltningskomiteer —

(1) EFT nr. L 133 af 19. 6. 1971, s. 32.
(2) EFT nr. L 342 af 21. 12. 1974, s. 30.
(3) EFT nr. L 58 af 8. 3. 1969, s. 1.
(4) EFT nr. L 73 af 27. 3. 1972, s. 14.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

Denne forordning fastsætter, såfremt, andet ikke er bestemt i særlige fællesskabsbestemmelser vedrørende visse landbrugsprodukter, de fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med eksportafgifter for landbrugsprodukter, herefter benævnt »afgifter«, der er nævnt i :

— artikel 18, stk. 1, andet led, i forordning nr. 136/66/EØF
— artikel 16 ; stk. 1 og 4, i forordning nr. 1009/67/EØF
— artikel 2, stk. 1, første led, i forordning (EØF) nr. 1968/73
— artikel 2, stk. 1, første led, i forordning (EØF) nr. 2737/73
— artikel 7, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1132/74
— artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1603/74
— artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2980/74

Artikel 2

1. Medmindre andet er bestemt i denne forordning, opkræves eksportafgiften ved enhver udførsel fra Fællesskabets geografiske område af produkter, der befinder sig i en af de situationer nævnt i artikel 9, stk. 2, i traktaten, idet der ikke tages hensyn til emballagernes toldmæssige status.

2. Afgiften opkræves også ved enhver udførsel fra Fællesskabets geografiske område af produkter, der ikke befinder sig i en af de situationer, som er nævnt i artikel 9, stk. 2, i traktaten, for så vidt som den eller de bestanddele, der indgår i beregningen af afgiften, befandt sig i en af de situationer, inden den eller de blev indarbejdet i disse produkter.

3. Bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, første led i forordning (EØF) nr. 192/75 (5) finder anvendelse.

Artikel 3

1. Eksportafgiften gælder ikke for udførsler, der er genstand for en forudfastsat restitution eller en restitution, der er fastsat inden for rammerne af en licitation.

Når der for et sammensat produkt er forudfastsat en restitution for en eller flere af bestanddelene, gælder afgiftsfritagelsen kun den eller disse bestanddele.

(5) EFT nr. L 25 af 31. 1. 1975, s. 1.

2. Eksportafgiften anvendes ikke :

a) på produkter, som inden for Fællesskabet leveres til proviantering af søgående skibe eller luftfartøjer, som beflyver internationale ruter, på betingelse af, at mængden ikke overstiger det nødvendige behov til forbrug på skibene eller i luftfartøjerne.

b) på produkter bestemt til de væbnede styrker, som står under en medlemsstat kommando, og som er stationeret uden for Fællesskabets geografiske område,

c) på små forsendelser uden erhvervsmæssig karakter, såfremt de afgiftspligtige produkter ikke vejer over 3 kg pr. forsendelse,

d) på produkter i rejsendes personlige bagage, således som det forstås i forordning (EØF) nr. 1544/69 (1), såfremt de afgiftspligtige produkter ikke vejer over 3 kg pr. rejsende,

e) på produkter, der er undergivet en af de ordninger, der er nævnt i artikel 2 og 3 i forordning (EØF) nr. 441/69 (2), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1181/72 (3).

3. Bestemmelserne i stk. 2, litra b), anvendes kun mod fremlæggelse for de kompetente myndigheder af en attest udstedt af de pågældende væbnede styrker, der bekræfter bestemmelsesstedet for de produkter, for hvilke toldformaliteterne ved udførsel er afsluttet, og for så vidt de pågældende udførsler frembyder tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til produkternes ankomst til bestemmelsesstedet.

Artikel 4

1. Ved bestemmelse af den afgiftssats, der skal anvendes, er udførselsdagen, når afgiften ikke er forudfastsat eller fastsat inden for rammerne af en licitation, den dag, på hvilken toldvæsenet antager det dokument, hvori anmelderen tilkendegiver sin hensigt om at udføre de produkter, der er belagt med en afgift. Når denne antagelse foreligger, anbringes produkterne under toldkontrol, indtil de forlader Fællesskabet.

2. Antagelse af det i stk. 1 omtalte dokument anses i denne forordnings forstand som afslutning af udførselstoldformaliteterne.

3. Den dag hvor udførselstoldformaliteterne afsluttes, er afgørende for fastlæggelsen af det udførte produkts mængde, art og egenskaber.

Artikel 5

1. Eksportafgiften opkræves af den medlemsstat, på hvis område toldformaliteterne ved udførsel afsluttes.

2. I tilfælde af differentiering af afgiften efter destination :

a) opkræves den fastsatte afgift for det bestemmelsessted, der er anført i det i artikel 4, stk. 1 nævnte dokument, den eventuelle forskel mellem denne afgift og den højeste afgift, der er gældende på dagen for afslutningen af toldformaliteterne, medfører, at der skal stilles sikkerhed ;

b) når der er stillet sikkerhed, skal den pågældende føre bevis for varens ankomst til bestemmelsesstedet inden for en frist af seks måneder fra dagen for afslutningen af toldformaliteterne ved udførsel, undtagen i tilfælde af force majeure ; dette bevis føres efter de i artikel 11, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 192/75 fastsatte bestemmelser ;

c) såfremt det under b) nævnte bevis ikke føres inden for den fastsatte frist, anses produkterne bortset fra tilfælde af force majeure, for at have nået et tredjeland for hvilket afgiften er den højeste og sikkerheden fortabes som afgift ;

d) når beviset for varernes ankomst til bestemmelsesstedet føres inden for den fastsatte frist, frigiver de kompetente myndigheder i påkommende tilfælde sikkerheden alt efter det nåede bestemmelsessted og i forhold til de mængder, for hvilke beviset er ført ; når sikkerheden helt eller delvist ikke frigives, fortabes den som afgift ;

e) når den pågældende inden for den under b) nævnte frist fører bevis for, at produktet som følge af force majeure er nået til et bestemmelsessted, for hvilket afgiften er lavere end den opkrævede afgift, korrigerer de kompetente myndigheder den betalingspligtiges skyldige beløb og frigiver en eventuel stillet sikkerhed ;

f) sikkerheden stilles i form af kontante midler eller i form af en garanti fra en institution, som opfylder de krav, der stilles af den medlemsstat, på hvis område toldformaliteterne ved udførsel afsluttes.

3. Hvis den i stk. 2, litra b), c) og e) omhandlede frist ikke har kunnet overholdes som følge af force majeure, kan denne frist på eksportørens anmodning forlænges for et tidsrum, som af den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor udførselstoldformaliteterne er blevet afsluttet, skønnes nødvendigt i betragtning af de anførte omstændigheder.

(1) EFT nr. L 191 af 5. 8. 1969, s. 1.
(2) EFT nr. L 59 af 10. 3. 1969, s. 3.
(3) EFT nr. L 130 af 7. 6. 1972, s. 15.

Artikel 6

De produkter, der er belagt med en afgift, forsendes inden for Fællesskabet på de i forordning (EØF) nr. 1279/71 fastsatte betingelser.

Artikel 7

Når produkterne forsendes efter reglerne i artikel 4a eller 4b i forordning (EØF) nr. 1279/71, skal der stilles en sikkerhed i overensstemmelse med artikel 4a, stk. 2, punkt 1, i nævnte forordning med henblik på at sikre, at eksportafgiften opkræves, i tilfælde af et produkterne ikke genindføres i Fællesskabet.

Sikkerheden frigives, så snart det i afsendermedlemsstaten efter gennemgang af fællesskabsforsendelsesdokumenterne fastslås, at produkterne er genindført i Fællesskabet og i forhold til de mængder, for hvilke beviset for genindførsel i Fællesskabet er ført.

Artikel 8

Når et produkt placeres unden den i forordning (EØF) nr. 304/71 [1] fastsatte ordning for at sendes til en bestemmelsesstation, der ligger inden for Fællesskabets område, kan afgangstoldstedet kun give tilladelse til ændring af fragtkontrakten med henblik på at afslutte transporten uden for Fællesskabets geografiske område, når det har truffet de nødvendige foranstaltninger for at sikre opkrævning af afgiften. I dette tilfælde er den afgiftssats, der skal anvendes, den er gælder på dagen for afslutningen af toldformaliteterne ved udførsel til tredjelande ; toldformaliteterne afsluttes på afgangstoldstedet.

Artikel 9

1. Udover hvad der følger af bestemmelserne i Rådets direktiv 69/73/EØF af 4. marts 1969 om harmonisering af lovgivning om aktiv forædling, kan medlemsstaternes kompetente myndigheder tillade indførsel af landbrugsprodukter ; der ikke er i en af de i artikel 9, stk. 2, i traktaten nævnte situationer, med henblik på forarbejdning under toldkontrol, når sådanne produkter skal udføres fra Fællesskabets toldområde helt eller delvis som forædlingsprodukter.

I det i forgående afsnit nævnte tilfælde opkræves eksportafgiften ikke.

2. Produkterne forarbejdes efter samme regler, som er fastsat i :

— artikel 2, stk. 3 og 4, og i artikel 4 til 6, 9 til 21, 23 til 25, 31 og 32 i Rådets direktiv 69/73/EØF.

— i direktiverne om anvendelsen af de i første led nævnte artikler.

3. Når tilladelsen giver den pågældende mulighed for at foretage forudgående udførsel af produkter, der betragtes som forædlingsprodukter, skal der stilles en sikkerhed efter reglerne i artikel 5, stk. 2, litra f). Sikkerhedens størrelse skal beregnes på grundlag af den afgiftssats, der var gældende på dagen for afslutningen af toldformaliteterne ved udførsel, og hvis satsen er forskellig efter bestemmelsesstedet, på grundlag af den højeste sats.

Sikkerheden frigives i forhold til de mængder, for hvilke der inden for den fastsatte frist føres bevis for, at indførselen har fundet sted med henblik på afvikling af den i dette stykke nævnte ordning.

Naar beviset ikke føres inden for den fastsatte frist, anses de udførte produkter som havende nået et tredjeland, for hvilket afgiften er den højeste, og sikkerheden fortabes som afgift.

4. I tilladelser til at foretage forudgående udførsel af produkter, der betragtes som forædlingsprodukter, kan den af de kompetente myndigheder fastsatte frist for indførselen højst være tre måneder.

Artikel 10

1. I det tidsrum hvor der for et produkt er fastsat en afgiftssats udtrykt ved et tal på over 0, kan alle interesserede anmode om annullering af eksportlicensen for dette produkt eller tilbagekalde en ansøgning om licens undtagen i følgende tilfælde :

a) når licensen indeholder restitution, der er forudfastsat eller bestemt inden for rammerne af en licitation

b) når licensen er blevet udstedt som følge af en ansøgning indgivet i den i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 193/75 [2] angivne betydning på en dag, hvor eksportafgiften var anvendelig.

c) når ansøgningen vedrører en i a) eller b) omhandlet licens.

2. I dette tilfælde frigives den pågældende sikkerhed straks.

[1] EFT nr. L 35 af 12. 2. 1971, s. 31.

[2] EFT nr. L 25 af 31. 1. 1975, s. 10.

Artikel 11

Følgende bestemmelser ophæves:

a) forordning (EØF) nr. 991/72,
b) forordning (EØF) nr. 1076/72,
c) forordning (EØF) nr. 2182/73,
d) forordning (EØF) nr. 2823/73,
e) forordning (EØF) nr. 389/74,
f) forordning (EØF) nr. 1981/74, artikel 4, stk. 1 og 3 samt artikel 5,
g) forordning (EØF) nr. 3162/74, artikel 2, stk. 3, ophæves dog først fra midnat den 30. april 1975,
h) forordning (EØF) nr. 3170/74.

Bestemmelserne i forordning (EØF) nr. 2637/70 [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 558/75 [2] berøres ikke af ophævelsen af forordningerne (EØF) nr. 1076/72, (EØF) nr. 2182/73 og (EØF) nr. 2823/73.

Artikel 12

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Den anvendes på produkter, for hvilke toldformaliteterne ved udførsel afsluttes fra den 31. marts 1975.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. marts 1975.

På Kommissionens vegne

P. J. LARDINOIS

Medlem af Kommissionen

---

(1) EFT nr. L 283 af 29. 12. 1970, s. 15.
(2) EFT nr. L 59 af 5. 3. 1975, s. 16.